

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3133/2022. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a koronavírus elleni védettség igazolásáról szóló 60/2021. (II. 12.) Korm. rendelet 1–2. §-ai alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó1. a maga nevében, továbbá kiskorú gyermekei mint indítványozó2., indítványozó3. és indítványozó4. törvényes képviselőjeként (a továbbiakban: indítványozók), az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a koronavírus elleni védettség igazolásáról szóló 60/2021. (II. 12.) Korm. rendelet (továbbiakban: R1.) 1. és 2. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. A támadott szabályozás és az indítványban írtak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. Az R1. 2021. február 13. napján lépett életbe, azt a Kormány az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében rögzített eredeti hatáskörében, a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 51/A. §-ára figyelemmel alkotta meg. Az R1. a koronavírus elleni védettség igazolására és a védettségi igazolványra jogosító feltételeket, továbbá annak adattartalmára, kiállítására, pótlására vonatkozó szabályokat tartalmazza.
- [4] Az R1. értelmében koronavírus elleni védettség a COVID-19 betegségből az R1.-ben meghatározott időn belül történő felgyógyulás vagy a védőoltás felvételének az igazolásával történik. A koronavírus elleni védettség igazolására az R1. szerinti hatósági igazolvány (a továbbiakban: védettségi igazolvány), illetve applikáció szolgál. Az R1. meghatározza a védettségi igazolvány adattartamát, az oltottság tényének igazolása esetén az oltás idejét, a fertőzésből történő felgyógyulás tényének az igazolása esetén az igazolvány érvényességének dátumát. Az R1. szabályozza, hogy a fertőzésből történő felgyógyulás napjának mit kell tekinteni, egyfelől az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térben nyilvántartott teszt adatok, másfelől a fekvőbeteg-ellátó intézményből történt elbocsátás esetében, valamint akkor, ha az érintett a szakmai szabályoknak megfelelő, Magyarországon működő egészségügyi szolgáltató által laboratóriumban elvégzett, pozitív eredményű vizsgálattal igazolja, hogy szervezetében a koronavírus elleni ellenanyag jelen van. Az R1. szerint a védettségi igazolványt – fő szabály szerint – a jogosult részére Budapest Főváros Kormányhivatala hivatalból, vagy kérelemre állítja ki, meghatározott ügyintézési határidő mellett. Az R1. előírja a védettségi igazolvány igénylése, pótlása, és cseréjére irányuló eljárási szabályokat, valamint kimondja, hogy a védettségi igazolvány kiállítása ingyenesen, bizonyos esetekben igazgatási szolgáltatási díj megfizetése mellett történik.
- [5] 2.2. A főtítkári hiánypótlást követően előterjesztett végleges indítvány szerint az R1. támadott szabályai ellentétesek az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével, a II. cikkével, a III. cikk (1) és (2) bekezdésével, a X. cikk (1) bekezdésével, a XI. cikk (1) bekezdésével, a XV. cikk (1) és (2) bekezdésével, a XVI. cikk (1) és (3) bekezdésével, a XX. cikk (1) bekezdésével és a XXVII. cikk (1) bekezdésével. Az indítványozók kifogásolják azt is, hogy a Kormány az R1.-et az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében meghatározott hatáskörben eljárva alkotta meg, annak ellenére, hogy az Alaptörvény nem rendelkezik járványveszély esetére ilyen lehetőségről. Az indítványozók álláspontja szerint egyébként már a veszélyhelyzet kihirdetése és fenntartása is alaptörvény-ellenes, s egyben a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának (a továbbiakban: PPJNE) 4. cikkébe is ütközik, mert „csak a nemzet létét fenyegető, hivatalosan kihirdetett szükségállapot idején lehet bizonyos alapjogokat korlátozni”. Az indítványozók kifogásolják továbbá, hogy az R1. egyáltalán nem határozza meg

a védettség fogalmát, ezért álláspontjuk szerint az annak igazolására alkalmas eszközről történő rendelkezés is értelmezhetetlen.

- [6] 2.3. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének a sérelmét az indítványozók azért állítják, mert a korlátozás önkényes, nem arányos, és nincs észszerű kapcsolatban a járványveszély elhárításával. Amennyiben a védettségi igazolvány általi megkülönböztetés alapja a fertőzés átadása, akkor senki sem védett, hiszen mindenki továbbra is ugyanúgy képes a fertőzés átadásra és a megfertőződésre is.
- [7] Az indítvány az Alaptörvény II. cikk sérelmét arra alapítja, hogy bár az R1. *de jure* nem ír elő kötelező oltást, az azonban *de facto* mégis kötelező, hiszen a COVID-19 betegségből való felgyógyulás igazolásának hiányában az indítványozók jelentős jogsérelmet szenvednek, ha nem veszik fel az oltást. Az egészségügyi önrendelkezési jog csak formálisan érvényesül, hiszen a védettségi igazolványhoz kötött „előnyök” egyoldalú bevezetésével a jogalkotó az oltás irányába kényszeríti az embereket.
- [8] Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozók abban látják, hogy a védettségi igazolvánnyal nem rendelkezők a társadalmi élet egyes területeiről történő kizárása egyfajta büntetésnek tekinthető, s ez embertelen és megalázó. Az Alaptörvény III. cikk (2) bekezdésével pedig azért ellentétesek az R1. támadott szabályai, mert a vakcinák kizárólag sürgősségi engedéllyel rendelkeznek, kísérleti stádiumban vannak, az oltás felvétele tehát gyógyszerkísérletben való részvételnek minősül. Az alapjogok korlátozása révén viszont az emberek kényszerítve vannak az oltás felvételére, ez pedig nem tekinthető szabad akaratból történő beleegyezésnek.
- [9] Az Alaptörvény X. cikk (1) bekezdése, valamint a XI. cikk (1) bekezdése sérelmét az indítványozók arra alapítják, hogy a védettségi igazolvány hiánya a művelődésre és kikapcsolódásra szolgáló létesítményeknél (pl. színház) kizárja őket a látogatók köréből, megfosztva ezzel őket a kulturális ismeretszerzéstől, vagyis megvonja tőlük a tanulás szabadságához, és a művelődéshez való jogot.
- [10] Az indítványozók véleménye szerint a védettségi igazolványnak a COVID-19 betegségből való felépüléshez kötése, azaz az R1. 1. § (1) bekezdés a) pontja azért sérti az Alaptörvény XV. cikkét, mert a koronavírus kimutatására használt PCR teszt magas tévedési spektrummal rendelkezik, a fertőzés ténye nem állapítható meg, hibás eredményeket ad, a PCR teszt hivatalos engedéllyel a koronavírus kimutatására nem rendelkezik. E körben az indítványozók hivatkoztak nemzetközi tudományos érvekre is.
- [11] Az indítványozók megítélése szerint a védettségi igazolvánnyal rendelkező személyek homogén csoportot alkotnak a védettségi igazolvánnyal nem rendelkező személyekkel, mert mindkét csoportba tartozók ugyanúgy fertőzhetnek és megfertőződhetnek, így a védettségi igazolványon alapuló megkülönböztetés sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében rögzített hátrányos megkülönböztetés tilalmát. Az indítványozók kifogásolják, hogy az R1. kizárja a védettségi igazolványra jogosultak köréből azokat, akik ún. T-sejtes immunitással rendelkeznek, holott e személyek kizárása a védettségi igazolványra jogosultak köréből biológiai-orvostudományi szempontból nem igazolható.
- [12] Az indítvány értelmezésében az R1. ellentétben áll az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésével, mert a védettségi igazolvánnyal nem rendelkező szülők kiskorú gyermekei nem férnek hozzá a koruknak megfelelő szociális és közösségi élet részét jelentő közösségi kulturális és szórakoztató jellegű szolgáltatásokhoz. Ezáltal a szülők csak korlátozottan tudnak eleget tenni az Alaptörvény XVI. cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségüknek. Az Alaptörvény XX. cikkében garantált testi és lelki egészséghez való jog sérelmét abban látják az indítványozók, hogy a gyermekek az életkoruk miatt egyedül, szülői felügyelet nélkül nem tudják az uszodák szolgáltatásait igénybe venni, ezért a védettségi igazolvánnyal nem rendelkező szülők kiskorú gyermekei nem tudnak közösségi terekben sportolni. Emellett a gyermekek baráti körének védettségi igazolvánnyal rendelkező része beléphet oda, ahová az indítványozók nem, ezért szétszakadnak a baráti kapcsolataik. Ezek viszont elemi fontosságúak számukra, ezért a védettségi igazolvány által okozott hátrányok mind a testi, mind a kiegyensúlyozott, lelkiileg is egészséges élethez, a kiskorú indítványozók érzelmi és szociális fejlődéséhez való jogát sértik.
- [13] Ezen túlmenően az indítványozó1. azon okból is állítja testi és lelki egészséghez fűződő alapjog sérelmét, hogy több egészségügyi szolgáltatást védettségi igazolvány hiányában nem vehet igénybe, mivel azokat PCR, antigén teszthez, illetve védettségi igazolványhoz kötik. Az indítványozó1. sérelmezi továbbá, hogy a teszt költségét neki kell finanszíroznia annak ellenére, hogy fizeti a társadalombiztosítási járulékot és rendelkezik az orvosi ellátást lehetővé tevő TAJ kártyával.
- [14] Az indítvány az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogosultság sérelmét arra alapozza, hogy a család múzeumokba, kiállításokra,

vendéglátóipari helyiségekbe és szállodákba nem tud ellátogatni, mert szinte kivétel nélkül minden intézmény csak védettségi igazolvánnyal látogatható, ami a szabad mozgásukat korlátozza.

- [15] Az indítvány szerint – az R1. sérti az 1947-ben kiadott Nürnbergi Kódexet (a továbbiakban: Kódex), az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezményét (a továbbiakban: Oviedói Egyezmény) és annak kiegészítő jegyzőkönyvét, a PPJNE 4., 6., valamint 7. cikkét, továbbá a Gyermekek Jogairól szóló New Yorkban aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Gyermekjogi Egyezmény) 6. és 24. cikkét, valamint az Európa Tanács 2021. január 27-én elfogadott, 2361/2021 számú határozatát (a továbbiakban: ET határozat).
- [16] 3. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma egészségügyért felelős államtitkára *amicus curiae* beadványban fogalmazta meg az indítvánnyal kapcsolatos álláspontját.
- [17] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdésében foglaltak szerint mérlegelési jogkörében vizsgálta, hogy fennállnak-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételei. Az Abtv. 52. § (4) bekezdése alapján e feltételek fennállását az indítványozónak kell igazolnia {3205/2020. (VI. 11.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [18] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panaszt a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az R1. 2021. február 13. napján lépett hatályba, így az indítványozók 2021. június 1. napján előterjesztett alkotmányjogi panasz a követelménynek megfelel.
- [19] 4.2. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panasz eljárás kivételesen akkor kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.
- [20] A kivételes panasz esetében – mivel az közvetlenül a norma ellen irányul – különös jelentősége van az érintettség vizsgálatának, mert az indítványozó alapjogában való személyes, közvetlen és aktuális sérelme különbözteti meg a kivételes panaszt az *actio popularis*tól. A személyes érintettség az indítványozó alapjogát érintő sérelmét jelenti, ám az indítványozó nem csak akkor személyesen érintett, ha ő a norma címzettje. Ha a norma címzettje harmadik személy, a személyes érintettség követelménye akkor teljesül, ha az indítványozó alapjogi pozíciója és a norma között szoros kapcsolat áll fenn. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése által kifejezetten nevesített közvetlenség követelménye szempontjából az a meghatározó, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés maga érinti-e az indítványozó alapjogát; végül az aktuális érintettség követelménye azt jelenti, hogy az érintettségnek az alkotmányjogi panasz benyújtásakor fenn kellett állnia. Azt, hogy az indítványozó aktuális sérelme fennáll-e, csak a konkrét esetben lehet eldönteni {vö. 3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [27]–[31], legutóbb: 3537/2021. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság észlelte, hogy az alkotmányjogi panasz benyújtását követően a jogalkotó több alkalommal módosította az R1.-et, ezek azonban az alkotmányjogi panaszban állított alapjogi sérelmeket nem orvosolták. „Az Alkotmánybíróság rámutat: amennyiben egy jogszabályi rendelkezés alkalmazásra került (hatályosult) és ez az indítványozó szerint alapjogi sérelmet okozott, a vizsgálat – határidőben érkezett kérelem esetében – akkor is lefolytatható, ha a támadott jogszabályt (jogszabályi rendelkezést) a jogalkotó időközben módosította – esetleg hatályon kívül is helyezte – ugyanakkor ezzel az állított alapjogi sérelmet nem szüntette meg.” {3208/2013. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [42]; 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [227], utóbb 3238/2021 (VI. 4.) AB végzés (a továbbiakban: Abv.), Indokolás [22]}
- [22] Az indítványozó szülő személyes érintettségének alátámasztására előadta, hogy az oltás felvételét az egészségügyi kockázatok miatt visszautasítja, illetve SARS-CoV-2 koronavírus fertőzésen nem esett át, ezért az R1. 2. §-ában meghatározott védettségi igazolványra nem jogosult. A kiskorú indítványozó gyermekeket szülőként őt megillető képviseleti jogát a gyermekek személyazonosító igazolványainak másolatával, és nyilatkozattal támasztotta alá. Az R1. támadott szabályai közvetlenül hatályosulnak, azokkal szemben nincs jogorvoslati lehetőség. E körülményekre figyelemmel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozók érintettsége fennáll.

- [23] 4.3. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti kivételes panasz is csak az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére alapítható {3232/2021. (VI. 4.) AB végzés, Indokolás [9]; Abv., Indokolás [21]}. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény I. cikke, mert az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései az állam kötelezettségeit határozzák meg az alapjogok védelme és biztosítása érdekében, így közvetlenül ezen rendelkezések vonatkozásában sincs helye alkotmányjogi panasznak {3231/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [8]}. Áll ez arra a panaszre is, mely az R1. alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény 53. § (2) bekezdésére alapítja. Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy töretlen gyakorlata szerint az olyan alaptörvényi rendelkezés, amelynek címzettje nem az indítványozó, számára jogot nem biztosít, így az nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának, ezért arra alkotmányjogi panasz egyébként sem alapítható [lásd pl. 3267/2014. (XI. 4.) AB végzés, Indokolás [13]; 3039/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [17]].
- [24] 4.4. Az Abtv. 26. § (2) bekezdés a) pontjának „alaptörvény-ellenes jogszabály” fordulatából következően az alkotmányjogi panaszjárásban folytatott vizsgálat mércéje minden esetben az Alaptörvény. Az Alkotmánybíróság ugyanis „a panaszjárásban – mint az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve – alkotmányossági szempontú vizsgálatot folytathat le {3179/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [7]}” {3079/2021. (III. 4.) AB végzés, Indokolás [23]}. Ennek megfelelően azok az indítványelemek, amelyek a támadott szabályozás Alaptörvényen kívüli jogforrásokkal – így a Kódex, az Oviedói Egyezmény, PPJNE, Gyermekjogi Egyezmény, az ET határozat – való összeütközésére hivatkoznak, érdemi elbírálásra ugyancsak alkalmatlanok.
- [25] 4.5. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az itt meghatározott követelményeknek az alkotmányjogi panasz részben megfelel. Tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítványok elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozók e jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont, Abtv. 26. § (2) bekezdés], az eljárás megindításának indokait [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont], valamint kifejezett kérelmet tartalmaznak a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [26] Az indítványozók panaszukban az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésének sérelmét részben arra alapították, hogy az R1. nem veszi figyelembe a T-sejtes immunitást, ezért az ilyen típusú védettséggel rendelkező személyeknek a védettségi igazolványra jogosultak köréből való kizárása alaptörvény-ellenes. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ezen panaszelem tartalmát tekintve jogalkotói mulasztás megállapítására irányul. Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatának megfelelően nem alkalmas az indítvány érdemi elbírálásra, ha nem tartalmaz világos kérelmet az alkalmazandó jogkövetkezményre, vagy olyan jogkövetkezmény alkalmazását kéri – mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapítása –, amelynek indítványozására az indítványozó nem jogosult {3330/2017. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [19]–[20]; 3222/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az Alkotmánybíróság most is rámutat, hogy az Abtv. 46. § (1)–(2) bekezdése a jogalkotói mulasztás megállapítását az Alkotmánybíróság által hatáskörei gyakorlása során hivatalból alkalmazható jogkövetkezményként szabályozza, így annak indítványozására az indítványozó jelen ügyben sem jogosult.
- [27] Mindemellett a PCR tesztekkel és a T-sejtes immunitással kapcsolatos panaszelemek alátámasztására felhozott egészségügyi tudományos publikációkkal, hivatkozásokkal összefüggésben megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az alkotmánybírósági eljárásnak nem célja, hogy tudományos oldalról vitatott kérdésekben állást foglaljon, az ilyen irányú állásfoglalás nem tartozik a hatáskörébe.
- [28] 4.6. A határozott kérelem követelményének való megfelelés körében vizsgálta az Alkotmánybíróság, hogy az indítványban hivatkozott érvek és az R1. támadott szabályai között megállapítható-e összefüggés. „Bár nem elvárás az indítványozókkal szemben, hogy alkotmányjogi érvelésként részletesen kimunkált indokokat terjeszsenek elő, azonban a konkrét rendelkezésre be kell mutatni azt a logikai kapcsolatot, mely az adott alkotmányos jog sérelmére vezethetett {3193/2016. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [17]}.” {3081/2018. (III. 5.) AB végzés, Indokolás [24]}
- [29] Az R1. 1. § (2) bekezdése értelmében a védettségi igazolvány hatósági igazolvány. Rögzíthető tehát, hogy eképpen a védettségi igazolvány a jellegét tekintve adatigazoló határozat. Az általános közigazgatási rendtartásról

szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 96. §-ban írtak szerinti hatósági igazolvány a benne foglalt adatok valódiságát közhitelűen igazolja (lásd Ákr. 96. §-hoz fűzött kommentár).

- [30] Ebből következik, hogy az R1. nem a „tényleges” védettséget bizonyítja. A védettségi igazolvány kiállításának (adattartalmának, érvényességének, pótlásának stb.) szabályozásán keresztül meghatározott tények hatósági igazolását teszi lehetővé: a COVID-19 betegségből bizonyos időn belül történő felgyógyulást vagy az Európai Unióban, illetve a Magyarországon engedélyezett és a lakosság oltására felhasznált COVID-19 oltóanyagok a Magyarország területén történt felvételét. Utal továbbá az Alkotmánybíróság arra is, hogy az R1. deklaratív jellegű, a védettségi igazolványhoz joghatást nem kapcsol. Nem különböztet meg oltott, illetve fertőzésből felgyógyult és oltatlan személyeket, nem korlátoz a kulturális vagy sporteseményeken való részvételben, vendéglátóipari helyiségek, szállodák, uszodák, közösségi terek látogatásában, általában a szabad mozgásban és szolgáltatások igénybevételében. Ezek a korlátozások nem az R1.-hez, hanem a veszélyhelyzet idején alkalmazandó védelmi intézkedések második üteméről szóló 484/2020. (XI. 10.) Korm. rendelethez (a továbbiakban: R2.) kapcsolhatók, az indítvány viszont nem az R2.-t támadja, így az alkotmányjogi panaszban kifejtett érvek és a támadott rendelkezés között nincs alkotmányjogilag értékelhető összefüggés.
- [31] Az Alkotmánybíróság a fent kifejtettek alapján megállapította, hogy az indítványozók által felhozott érvek alapján a támadott jogszabályi rendelkezések és az Alaptörvény indítványozók által felhívott rendelkezései között nincs alkotmányjogilag értékelhető összefüggés (Abv., Indokolás [26]), ekként az elégtelen indokolás akadályozza az indítvány érdemi elbírálását.
- [32] 5. Az Alkotmánybíróság – mindezekre tekintettel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *f)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2022. március 8.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2171/2021.

